

## Cesetleri bulan tanık: İlk gördüğüm ayaklar oldu



Türkiye / 12/01/2013

Fransa'nın başkenti Paris'te 9 Ocak'ı 10 Ocak'a bağlayan gece PKK'nın enfomasyon merkezine giderek cenazeleri bulan tanıklar, ilk kez gördüklerini ANF'ye anlattı

Haberde güvenlik gerekçesiyle bu kişilerin isimleri yayınlanmadı. Fransa'nın başkenti Paris'te öldürülen üç PKK'lının cenazeleriyle ilk olarak karşılaşan tanıklar Fırat Haber Ajansı'na (ANF) konuştu. Tanıklar, kadınlarla son görüşmelerinden cenazeleri bulma anına kadar yaşadıklarını anlattı.

PKK kurucularından Sakine Cansız (kod adı Sara), KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan (kod adı Rojbin) ve gençlik hareketi üyesi Leyla Söylemez (kod adı Ronahi), 9 Ocak Çarşamba günü öldürüldü.

Bilgilere göre saldırganlar, şifreli olmasına ve çift kapılı olmasına rağmen herhangi bir zorlamada bulunmadan enfomasyon merkezinden içeri girdi. Soruşturmayı Paris Cinai Tugayı Terörle Mücadele Şubesi ile Paris Terörle Mücadele Alt Müdürlüğü (SDAT) yürütüyor. Bu soruşturmanın teorik olarak 15 gün kadar sürmesi bekleniyor.

Cenazeleri ilk görenler ve öldürülen kadınlarla en son iletişim kuranların anlatımları olaya yeni boyutlar katıyor. Paris yakınında bulunan Les Mureaux'daki Kürt derneğinden bir yetkili, Fidan Doğan'ın 8 Ocak akşamı Leyla Söylemez ile görüşmek için derneği arayarak, ona 9 Ocak saat 13.30 için Almanya bileti ayarladığını söyledi. Dernek yetkilisi, "Ronahi aramadan sonraki gün saat 09.50'de Les Mureaux'da trene binerek Paris'e gitti. Gare du Nord'da kendisini saat 11.30'da Rojbin karşıladı" dedi.

Dernek yetkilisi saat 13.30'da bir arkadaşının Kürdistan Enfomasyon Merkezi'ne giderek kapıyı çaldığını ancak kimsenin açmadığını söyledi. ANF'ye konuşan Fidan Doğan'ın birçok arkadaşı da, 9 Ocak saat 12.00'den itibaren artık telefonlara cevap verilmediğini ve ilişkinin kesildiğini söyledi.

Fidan Doğan ile güçlü bir arkadaşlığının olduğunu söyleyen Tanık A. gördükleri karşısında yaşadığı şoku üzerinden halen atamadığını belirtti. Ayakta durmakta güçlük çeken ve konuşmakta zorlanan kadın tanık, “Salı akşamı (8 Ocak) konuşmuştuk, önceki iki gece ise zaten birlikteydik. Çarşamba günü, onu yeniden aramak istedim yanına gitmek için, ya da o yanıma gelsin diye. Saat 18.00-19.00 arasında telefon üzerinden mesaj yolladım ama cevap vermedi. Ben de herhalde işi var, sonra arar diye düşündüm. Saat 20.30 olduğunda bu kez telefon açtım. Çaldı çaldı, cevap vermedi. Mesaj gönderdim, gidiyordu ancak cevap gelmiyordu. 9-10 kez böyle üst üste aradım. Bunun normal olmadığını düşündüm çünkü beni habersiz bırakmazdı” dedi.

### 'BÜRONUN ANAHTARI BENDE VARDI'

Daha sonra çevresindekileri ve Fidan Doğan'ı tanıyanları arayan kadın tanık, bu kez de bir haber alamayınca tedirginliğinin arttığını söyledi ve şöyle devam etti: “Kaldığım evde saat 23.30 sıralarında büroya (Kürdistan Enformasyon Merkezi) gitmek istediğimi söyledim, olur da Rojbin arkadaşın bir rahatsızlığı vardır diye. Büronun bir anahtarı da bende vardı. Yaptığım aramalar sonucunda telefonlar da artık çalmayınca, 00.15 sıralarında bir arkadaşla birlikte büroya gitmek için çıktık. Oraya ulaştığımızda büroda bir odasının ışığının açık olduğunu gördük. Bunun normal olmadığını, bu saate kadar ışığın açık kalmadığını ve Rojbin'in de bu saate kadar tek başına asla kalmadığını söyledim. Mutlaka yanında bir kişi olurdu.”

### 'İÇERİDE BİR VAHŞET VARDI'

Tanık, o andan itibaren kapıyı açmak için girişimlerini şöyle anlattı: “Dış kapının şifresini bildiğimiz için onu açtık ama ikinci kapı kapalıydı. Bende de sadece büronun kapısının anahtarı vardı, aradaki bu kapının yoktu. Binadaki tüm evlerin zillerine bastık hiçbiri açmadı. Tek bir kişi cevap verdi, ona ‘Arkadaşlarımız içeride cevap vermiyorlar, durumlarından endişe ediyoruz’ dedik, hiç yanıt vermeden direkt yüzümüze kapadı. Biz de yanlış anladı sandık, beş dakika sonra yeniden aradık. Bu kez ‘Kapı önünden gidin yoksa polis çağırırım’ cevabını verdi. Yan tarafta bir evin daha ışığı yanıyordu ancak onlardan da bir ses çıkmadı.

Daha sonra diğer bir arkadaş aradı, Rojbin'den haber alamadığını söyledi, biz de aynı şekilde haber alamadığımızı ve binanın önünde olduğumuzu söyleyince o da kalkıp geldi. Biz de bu sırada dışarı çıkıp arabada bekliyorduk ve büroyu izliyorduk.

Üçüncü kişi geldiğinde binadaki tüm evlerin zilleri yeniden çalındı ancak yine kapıyı açan olmadı: Arkadaşımız ‘Ya itfaiyeyi çağıracağım ya da bu kapıyı açacağım’ dedi. Biz böyle konuşurken, omzuyla biraz itince kapı açıldı, herhangi bir şiddetli zorlama olmadı. Sonra birinci kata çıkıp anahtarla kapıyı açtım.”

Kadın tanık gördüklerini “İçeride bir vahşet vardı, katliam vardı” sözleriyle anlattı.

### 'İLK GÖRDÜĞÜM AYAKLAR OLDU'

Kadın tanık A. ile birlikte büroya gelen Y., “Büronun iki odası vardı ve birinin lambası yanıyordu” diyerek bu durumu şüphyle karşıladıklarını ifade etti. Arkadaşının hafif bir omuz itmesiyle orta kapıyı saat 01.00 sıralarında açtıklarını belirten Y. içeri girdiğinde gördüklerini şöyle anlattı: “İçeri girdiğimde ilk gördüğüm ayaklar oldu. İlerlediğimde yerde sırt üstü düşmüş Rojbin'in yüzünü gördüm. Ağzından kan akmış, gözleri kapalı, yüzü donmuştu. Girişte gördüğüm Sakine arkadaşın ayaklarıydı. Sırtı televizyon dolabına dayalı olarak düşmüştü. Aralarında bir valiz vardı. Rojbin arkadaş diz üstü oturmuş, sırtüstü düşmüş gibiydi, Sakine arkadaş da oturduğu yerden yana düşmüş ve sırtı dolaba dayanmıştı. Muhtemelen valizi hazırlarken vurulmuşlar. Valizdeki eşyalardan

bir iki parça halen Sakine arkadaşın dizinin üzerindeydi.

O sırada A. arkadaş çığlık attı. Şoka girmişti. Daha sonra Ronahi'yi gördüm, yüzüstü yatmıştı. Saçları yüzünü kapatmıştı. Rojbin'in ensesinden itibaren kan akmıştı, Sakine arkadaşın, yandan, yumurta kadar bir şişkinlik vardı gözünde.”

“O şok ile aşağı indik” diyen tanık Y. “Üçüncü arkadaş o sırada polisle konuşuyordu. Saat 01.20'ydi. Her şey iki dakikalık bir zaman diliminde oldu. Yukarı çıktık olanları gördük, şok içinde ne yaptığımızı bilemeden aşağı indik, buna rağmen her şey hafızama kazanmış gibi. Salonda hiçbir şey yerinden oynamamıştı, her şey yerindeydi. Sehpa ve koltuk hiçbir yerinden oynamamıştı.”

Cenazeleri görenler, her üç kadının da başlarından vurulmuş olduğunu söylüyorlar. Kadın tanık, “Böyle bir şey beklemiyorduk. Başlarında kan vardı, ortalık kan gölüne dönmüştü. Başlarından vurulmuş gibiydiler. Hiç savunmasız halde vuruldukları anlaşılıyordu” diyor.

## SORU İŞARETLERİ

Tanıkların ifadeleri Sakine Cansız ve Leyla Söylemez'in saat 13.30'a biletlerinin olduğunu, valizlerini hazırlamakta olduklarını, aşağı yukarı 12.00'den itibaren hiçbir telefona cevap vermediklerini gösteriyor. Otopsi ise cinayetin 18.00 ile 19.00 arasında yaşandığını ifade ediyor. Fransız medyasının otopsi sonuçları ve polis kaynaklarına dayanarak verdiği bilgilere göre saldırı çok hızlı gelişti. Tanıklar ve kurbanların arkadaşları toplu infazın saat 11.30 ile 13.30 arasında yaşanmış olabileceğini yönündeki şüphelerini dile getiriyorlar. (Hürriyet)